

Наші презентації

Микола Ткачук. Жанрова структура прози Івана Франка (бориславський цикл та романи з життя інтелігенції). — Тернопіль, 2003. — 384 с.

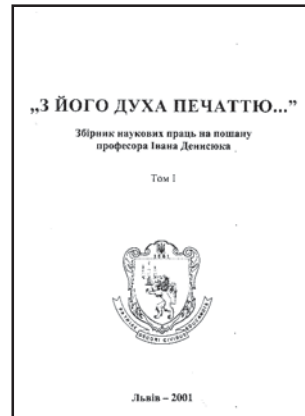
“Микола Ткачук своєю працею переконливо продемонстрував потребу регулярного — від покоління до покоління — повернення до творчості Івана Франка як ефективного стимулятора оновлення

літературознавчої науки”, — пише в післямові “Повертаючись до прози Івана Франка” Р.Гром’як. У контексті європейської прози доби І.Франка досліджено бориславський цикл письменника як метажанр, а також жанрову матрицю та природу романів “Не спитавши броду”, “Лель і Полель”, “Для домашнього огнища”, “Основи суспільності”, “Перехресні стежки” та ін. Особливу увагу приділено нарративній стратегії, натуралістичним шуканням митця, його поетиці, інтертекстуальності та дискурсу текстів.

З його духа печаттю... Збірник наукових праць на пошанування Івана Денисюка. — Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. І.Франка, 2001. — Т.1. — 352 с.; Т.2. — 228 с./ Львівський національний університет ім. І.Франка, Інститут франкознавства.

Двотомний збірник наукових праць “З його духа печаттю...” присвячений професору, знаному літературознавцю й фольклористу Івану Денисюку. Окрім “привітального”, двотомник містить такі

суто наукові розділи, як “Розвідки з історії літератури”, “Проблеми франкознавства”, “Теоретико-літературні студії”, “Фольклористика, етнографія”, “Із зарубіжної культури”, “Мовознавчі пошуки”, “Екологія”, а також друкує п’єсу ювіляра “Профілі і маски”. Автори збірника — науковці Львова, Києва, Тернополя, Івано-Франківська, Луцька, Сімферополя, Дрогобича, Москви, Варшави, Щеціна, Парижа.

Анатолій Нямцу. Поэтика современной фантастики. Ч.1. — Черновцы: Рута, 2002. — 240 с. / Черновицкий национальный университет им. Ю.Федьковича, Научно-исследовательский центр “Библия и культура”.

У монографії досліджуються теоретичні й історико-літературні аспекти переосмислення традиційних сюжетів, образів, мотивів у фантастиці ХХ ст. Це своєрідність трансформації давніх грецьких і скандинавських міфів, легендарного матеріалу (Атлантида, Фауст),

Слово і Час. 2003. №9

мотиви подорожей у часі, безсмертя, контакти з інопланетянами, теми роботів та ін. Про що б не розповідали фантасти: про подорожі в часі, далекі позаземні цивілізації, пригоди космічних робінзонів, дивовижні планетарні катаклізми, екологічні катастрофи, народження й зникнення галактик — у центрі їх оповіді завжди стоїть людина, зазначає А.Нямцу в розділі “Віртуальні світи сучасної фантастики (проблеми теорії)”.

Людмила Скорина. Література та літературознавство українського зарубіжжя. — Черкаси: Брама, 2002. — 268 с.

Посібник складається з таких розділів: “Основні віхи історії української еміграції”, “Літературні організації зарубіжних українців”, “Поетія української діаспори”, “Проза українського зарубіжжя”, “Драматургія українського зарубіжжя”, “Літературознавство української еміграції”. Актуальність його зумовлюється необхідністю цілісного дослідження літературного доробку українського зарубіжжя в усій повноті й різноманітності. Він має заповнити певний інформаційний вакуум, сприяти створенню належного навчального методичного забезпечення вузівського спецкурсу “Література та літературознавство українського зарубіжжя”.

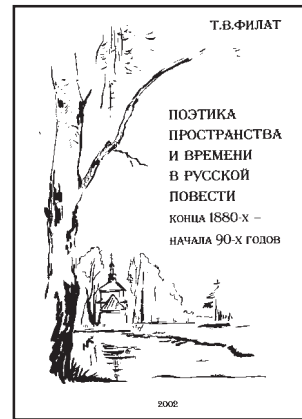
Филат Т.В. Поэтика пространства и времени в русской повести конца 1880-х — начала 90-х годов. — Днепропетровск: Арт-прес, 2002. — 418 с. / Днепропетровский национальный университет.

У монографії досліджуються як загальні тенденції у моделюванні простору і часу в російській повісті з “я-нарративною”

організацією кінця 1880 — поч. 90-х років XIX ст., так і індивідуальні художні форми її втілення (А.Чехов, М.Лєсков, В.Короленко, В.Дмитрієв). Висвітлюється специфіка темпорально-просторового мислення цих письменників, пов’язана з етико-філософськими концепціями, реалізованими в семантико-функціональній системі художніх засобів вираження.

Ганна Токмань. Методика викладання української літератури в старшій школі: екзистенціально-діалогічна концепція. — К.: Міленіум, 2002. — 320 с. / Переяслав-Хмельницький педагогічний університет ім. Г.Сковороди.

“Концепція викладання української літератури, яка пропонується, — зазначає автор, — покликана наблизити методичну науку до сучасного рівня таких галузей гуманітарного знання, як філософія, психологія, літературознавство, і створена для практичного застосування в старших класах середньої ланки літературної освіти”. У структурі праці поєднано теоретичні міркування філософського, педагогічного, психологічного, теоретико-літературного характеру з моделями викладання в школі різнопланового матеріалу з української літератури.

Мельниченко І.В. Далека путь моя, та марний поклик... (Творчість Карла Гінка Маха в контексті чеського та європейського романтизму 20-х — 40-х рр. ХІХ стол.). — К.: СтилоС, 2003. — 206 с.

Монографію присвячено видатному чеському поету-романтику К. Г. Масі (1810—1836). Маха вперше у чеській літературі вказав на фундаментальні екзистенційні проблеми людини,

суперечливу людську душу на тлі вічного контрасту між життям та смертю. Стиль його життя і творчості злилися в містичну загадкову цілість. Життєві реалії трансформувались в контрастно-гармонійні стильові структури. Своім надбанням Маха зруйнував мистецькі та ідеологічні обмеження і табу, накладені представниками старших генерацій чеського національного відродження, переосмислив та поєднав у своєму доробку кращі риси основних течій європейського романтизму.

Окремий розділ присвячено висвітленню творчості Маха в українській традиції (статті, переклади тощо).

І.Арендаренко

Кіраль С.С. "Апостол Молодої України": Трохим Зіньківський у контексті доби. Монографія. — К.: Видавництво "КИТ", 2002. — 322 с.

На основі архівних та маловідомих джерел відтворено життя і творчість видатного українського письменника, громадського та культурного діяча (1861—1891). Осмислюється

значний епістолярний матеріал, фольклористичний і публіцистичний доробок Т.Зіньківського, з'ясовується його роль у формуванні української національної ідеї.

Оригінальна літературна спадщина митця досліджується в аспекті зовнішніх текстуальних зв'язків, їхніх біографічних витоків, співвіднесення з літературно-культурним українським та європейським контекстом доби.

"БЕРЕЗІЛЬ" — Ч. 7—8. — 2003.

Надруковано повість "Море" Романа Іваничука, два оповідання Євгенії Кононенко, новели Галини Паламарчук, маловідоме оповідання Тодося Осьмачки "Психічна розрядка", продовження "Імпресій та медитацій" Володимира Базилевського; нові поезії Марини Брацило (післяслово Олеся Ульяненка), Олега Романенка, Аліни Борщової; публіцистичний роздум Романа Левіна "Відлуння чужини", читацький відгук на попередню публікацію Івана Гнатюка "Винахід Колбуна", фрагмент наукової розвідки Василя Голобородька про казку — "Віз привів лоша".

У розділі "Критика" — стаття Леоніда Талалая "Муза Миколи Руденка"; Володимир Кашка рецензує видану "Березолем" книжку Наталки Дукиної "На добрий спомин"; Олександра Ковальова — книжки лірики та перекладів українського поета з Мюнхена Ігоря Качуровського; Світлана Кузьменко (Канада) — вибрані поезії Галі Мазуренко.

Підготувала І.Хазіна

Слово і Час. 2003. №9